

İŞÇİ-KÖYLÜ

Yanan kömür
Kızan demir
Örse çekiç
Vuran biziz
YUNUS EMRE

millî demokratik devrim mücadelesinde omuz omuza

YIL : 1, SAYI : 18

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

25 KURUŞ

10 HAZİRAN 1970

Zamlara, Vergilere, Pahalılığa

Karşı Birleşelim

Emperyalizme, işbirlikçilerine
karşı bütün yurt'ta örgütlenelim
mücadelemizi hızlandıralım!

Personel Kanunu zamlarla vergilerle, halkın mücadelesine karşı baskı kanunlarıyla birlikte geldi. Halkımızın sırtına yeni yeni zamlar, vergiler yükleniyor. Zorbahk kanunları çıkarılarak, halkımızın gelişen mücadelesine set çekilmek isteniyor. Böylece para babaları biras daha zenginleşecek onların huzurları bir süre daha sağlanmış olacak.

Assubayların eşleri, Konay, Polatlı, Gaziantep, Çanakkale, Diyarbakır, Güllük, Mersin, Sakarya, Erzurum

Teknik personel, yurdun her yanında iki günlük boykot yaparak, işbirlikçi iktidarın oynadığı oyuna karşı dikildi.

Toplum polisleri de kendilerinin dediği gibi adı işleri yaptıran iktidara karşı çıktı, Ankara'da ve İstanbul'da birer günlük boykotlar yaptılar.

Türkiye Öğretmenler Sendikası bir bildiri yayınladı, bundan sonra grev yapacaklarını ilân etti.

PIT Personel ve Emeklileri Sendikası İstanbul'dan Çam İhemin'e kadar yurdun dört yanında bildiriler dağıtarak vergilere zamlara karşı duydu. Personel tasarısının dar gelirli PIT personelini daha da yoksullaştıracağını duyurdu.

Yurdun dört bir yanından dar gelirli vatandaşlar seslerini yükselterek haksızlığını bildirdiler. (Devamı Sayfa 3 de)

MUSTAFA KUSEYRİ'Yİ VURDULAR!

Anısı Mücadelemize
Önder Olsun!

Mustafa Kuseyri
(1946 - 1970)

Devrimciler ölür
Devrim yaşar

Devrim Şehidi
MUSTAFA
KUSEYRİ

Büstü Kampanyası

Başlıklarını Türkiye İş Bankası Cebeci Şubesi 36784 numaralı hesaba göndererek bildirisiniz.

Devrimci arkadaşımız, Ankara Hukuk Fakültesi 3. sınıf öğrencisi Mustafa Kuseyri, 22 Mayıs Cuma günü saat 21.15'te Ankara'da Basın Yayın Yüksek Okulunda satılmış kaatillerin kurşunuyla can verdi.

Mustafa Kuseyri, halkımızın kurtuluşu için seveceği işçi ve köylülerle omuz omuza dövülen, devrimin işçi ve köylü kitlelerinin mücadelesine mutlaka başarılacağına inanan, çok yiğit bir devrimciydi. Korku nedir bilmezdi. Amansız düşmanı olduğu emperyalizm ve işbirlikçileri sermayedarlar ve toprak ağaları, işçi ve köylülerin gelişen devrimci mücadelesinden korkuyorlar. Polislerini, jandar malarını, komandolarını, keşifçilerini «Milliyetçi» süslü ve ren bir takım satılık kaatilleri devrimcilerin üzerine saldırmakla paçayı kurtaracaklarını sanıyorlar.

Aldanmaktadırlar! Emekçi halkımızın kurtuluşu için mücadele eden devrimcileri hiç bir baskı, tertip ve tahrik yollarından alıkoymayacak tır! Ve işçilerin ve köylülerin bir çığ gibi kabaran devrimci mücadelesi bütün yurdu sardığı ve sömürü düzeni yıktığı zaman, bütün devrim şehitlerinin intikam alınmış gerçek kaatiller — emperyalizm — uşağı halk düşmanları — cezalarını ödemeye başlayacaklardır.

Mustafa Kuseyri
halkımız uğruna
öldü

Halk düşmanı ağalar ve işbirlikçi burjuvalar devlet yönetimini ellerine geçirmişler ve halkın tepesine çöreklenmişler. Sindirme baskı politikası güdüyorlar. Baskı yapınca devrimcilerin öfkesi artıyor. Bir bakmışsın fakülte teler boykot ediyor, arından öğretmenler, İŞÇİLER fabrikaları, KÖYLÜLER toprakları işgal ediyorlar. Ne den? Ya devrimciler sindirilecek, ya da bu halkın tepesi ne çöreklenmiş halk düşmanları devrilecek. Ama hiç şüphesiz ki, o horlanan ezilen sömürülen KÖYLÜ uyanıyor ve haklarını almasını biliyor.

Devrimci kardeşlerimizin da na dön devrimci kardeşimiz MUSTAFA KUSEYRİ'yi de öldürdüler. Bunu devrimci olarak hepimiz biliyoruz kardeşlerimiz, ölümler bütün insanlar için mukadderdir.

(Devamı Sayfa 3 de)

SUNGURLARDA PATRON PES ETTİ

Mustaf Kuseyri'nin halk düşmanları tarafından öldürülmesini ve işbirlikçi AP iktidarının devrimcilere baskı yapmasını protesto etmek amacıyla Ankara'da büyük bir «Anayasaya Saygı» yürüyüşü yapıldı. Öğretim üyelerinin, gençlerin, devrimci sendikaların ve bütün ilerici kuruluşların katıldığı yürüyüş emperyalizm ve işbirlikçilerini korkudan titretti. Binlerce kişi «Bağımsızlık Türküleri» söyleyerek Ankara sokaklarından aktı. Yürüyüş Mustafa Kemal'in huzurunda son buldu.

ve zaman geçtikçe yürüyüşler yaparak yeni personel kanunu nu protesto ettiler. Hakim ve savcılar bir çok yerde bildiriler yayımlayarak personel kanununu ne biçim bir kanun olduğunu ortaya serdiler. Sağlık personeli İstanbul'da açlık grevine başladı.

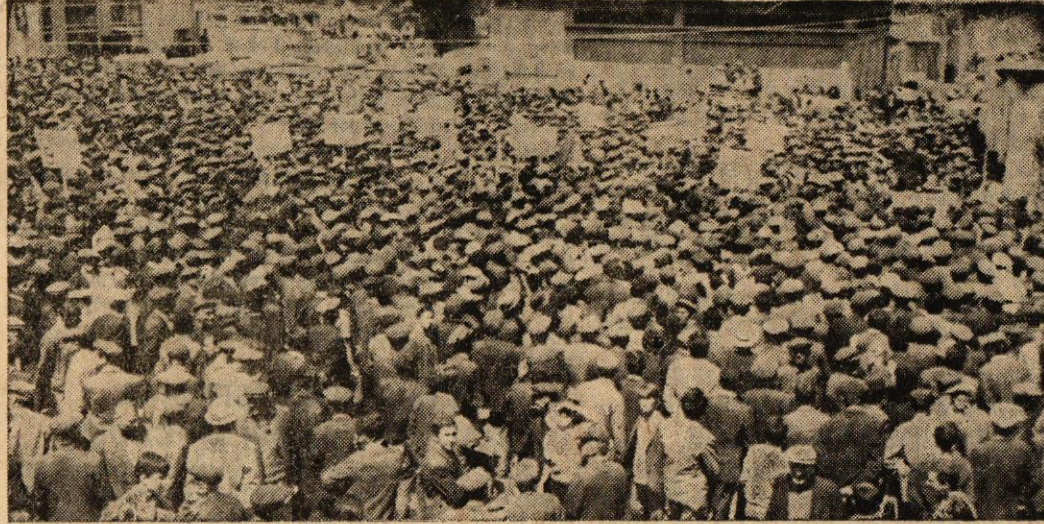
Direniş zaferle sonuçlandı
İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi AH beyköy'den bildiriyor. Sungurlarda haftalardır süren direniş, işçilerin bütün isteklerinin kabul edilmesiy le son buldu. Bu uzun müca deleden sonra işçileri kutla

yan İŞÇİ — KÖYLÜ Gazetesi onlara bir bildiri gönderdi. Bildiri de kısaca şöyle deniyor :
«Peşpeşe yapmak zorunda kaldığımız üç direniş bize şu nu öğretti ki, bundan sonra uyumak ve patronun oyunu na gelmek yok. Kazandığımız hakları korumak, yeni hak lar elde etmek için her an mücadeleye devam etmeli yiz.»
«Yeniden işimizin başına dönerken şu gerçekleri bir kere daha hatırlamalıyız. Bizim uğradığımız haksızlıklar yurdumuzun her tarafındaki bütün işçilerin, köylülerin yoksul halkımızın ve gençliği mizin her gün, saat karşı karşıya olduğu sömürü ve zulüm düzeninin bir parçasıdır.»

Fındık Üreticileri Tefeciye Karşı Mücadele Bayrağını Açtı

Heryerde işbirlikçi AP'ye karşı Direniş Komiteleri kuruldu

Giresun'a giden İŞÇİ — KÖYLÜ ekibinden Özer Yavuz bildiriyor. Karadeniz köylüleri, yıllar boyu kendilerini sömüren, tırettikleri fındığı yok pahası na kapana kaptıran tıccara karşı mücadele bayrağını yi ne yükselttiler. Kendi deyim leriyle «FINDIK İHTİLÂLİ» ne başladılar. Bulancak'da, Giresun'da, Fatsa'da, Ünye de köylü komiteleri kurdu lar. Trabzon, Maçka, Keşap ve başka yerlerdeki fındık tıreticisi köylüler de bölgesel direniş komiteleri kurarak mücadeleye hazırlanıyorlar. Bulancak köylüleri direniş in ilk örneğini verdi. Bulan (Sonu S. 3'de)

«Şunu umutmayalım ki yok sul halkımız bu zulüm ve sömürü düzeninden kurtarı lması en başta fabrikalarda çektiç sallayan biz işçilere düşmektedir. Şu şereflî göre ve lâyük olalım. Haksızlığa ğa uğratılan bütün işçi kardeşlerimizin, zulme uğrayan yoksul halkın ve devrimci gençliğin yananda yer alalım. İşçi sınıfının çelikten kalesi ni kuralım. Varsın emperyalistler ve uşakları bizden korksun.»
«Direnişimiz hepimize kut lu olsun.»

DEVRİMCİ HAREKETTE ZORBALIĞA KARŞI DURALIM

İŞÇİ - KÖYLÜ'ye saldırmak emperyalizme âlet olmaktır!

5/6/1970 Cuma gecesi kendi lerine devrimci süslü veren bir grup zorba, İstanbul İŞÇİ — KÖYLÜ — TÜRK SOLU — Proleter Devrimci AY DİNLİK bürosuna geldiler, bürodaki arkadaşları silâhla tehdit ederek içeri girdiler ve büroyu yağma ettiler. Bu sahte — devrimciler, bütün ezilen emekçi halkımızın kurtuluşu için çalışan bu der gilerin bürosundan telefon makinasını, iki daktilo maki nasını, TÜRK SOLU ve Pro leter Devrimci AYDİNLİK'a ait ciltler, TÜRK SOLU'nun hazırlık dosyalarını ve TÜRK SOLU ve İŞÇİ — KÖYLÜ abo ne adreslerini silâh zoruyla alıp götürdüler.

Yine bir kısım baskılar, halk düşmanı sınıfların topladığı ve bes lediği gericilerden gelmekte

dir. Bir takım satılmışlar ve faşistler, işbirlikçi sermaye darlar ve toprak ağaları tara (Devamı Sayfa 3 de)

Mücadele Bayrağımızı İşçi-Köylü Gazetesini Yüksek Tutalım!

İŞÇİ — KÖYLÜ'nün çıktığı gün tutuşturduğu kıvılcım bugün alevler haline gelmiş tir. Gazetemiz her gittiği yurt köşesinde halkımızın baskı ve sömürüye karşı mücade lesini güçlendirmektedir. Halk kitlelerinin devrimci birliğinin kurulmasına ve ge liştirilmesine katkıda bulun maktadır. Yurt çapında giri şilen bütün kitle mücadele lerine asıl hedefi, ortak he defli: devrimci siyasî iktida rı göstermektedir. Yurdun birçok yerlerinde devrimciler gazetemiz etrafında birleş mekte, halkla bağlar kurmak tadırlar. Gazeteyi toplu sa tan arkadaşlarımız, işçiler köylüler, gençler, hem kitle lerin mücadelelerine bizzat girip destek olmakta, hem de onlara yurdumuzdaki dev rimci hareket içindeki yerle rini anlatmaktadır. Bugün yurdumuzda İŞÇİ — KÖYLÜ nün içinde yer almadığı dev rimci görevini yerine getir meye çalışmadığı tek bir mü

cadele, tek bir eylem gösteri lemez. Her geçen gün gazete miz, ezilen, zulme uğrayan, sömürülen yurttaşların baş vurdukları etrafında birleş tikleri bir mücadele merkezi haline gelmektedir. Gazete mize her gün 10'u aşkın mek tup gelmektedir.

İşçilerin «bizim gazetemizi» köylülerin «bizim mücadele kitabımız» dedikleri İŞÇİ — KÖYLÜ bu nitelikleriyle em peryalistlerin ve yerli uşakla rının yüreğine korku salmak tadır. Hakim sınıflar, ellerin dedi siyasî iktidarın bütün baskı araçlarını kullanarak gazetemizi susturmak iste mektedirler. Anayasayı ve ka nunları çiğniyerek gazetemizi toplatmakta, resmî polisle rini ve silâhlendirip besledik leri faşistleri ve gericileri ga zete satan arkadaşlarımıza saldırmaktadırlar. Konya'da Tarsus'ta, Ceyhan'da, Hakkâ ri'de, Ankara'da, İstanbul'da gazetemizin halka ulaşması (Sonu S. 3'de)

Değirmenköylülerin mücadelesi

Trakya Köylerinin kurtuluş kıvılcımı

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi Değirmenköy'den bildiriyor.

Değirmenköylülerin çelik birliği Amerikancı iktidarın yine titretti. Oğullar, baba lar elele vererek hazireye ait olup da ağanın işlettiği top rakların otunu kardeşesine biçtiler. Köylerine taşdılar. Ağalardan, vurguncu tıccardan, tefeciden yans olun işbirlikçi iktidarın yine eski oyuna başvurdu. Oğulları ba baların karşısına dikti Tank larıyla birlikte 61. Tümeni ha reket geçirdi. Doğu'nun baba yiğit köylülerine yaptığı zul mü onlara da uygulamak iste

di. Ama Değirmenköylülerin çelikten birliği güçleri karşı sında dize geldi. Köylülere küfreden, onları sindirmek ve korkutmak isteyen İstan bul Valisinin tehditleri boşa çıktı. Zulüm iktidarının ar tık bugünden varına ayakta duracak gücü kalmamıştır. (Devamı Sayfa 3 de)

'Halkı mücadeleye çağırıyoruz, İSSİZLİĞİ VE PAHALILIĞI YARATANLARA KARŞI DİRENİŞ KOMİTESİ HALKI VERGİLERE, ZAMLARA VE HAKSIZLIKLARA KARŞI MÜCADELEYE ÇAĞIRDI

YAZISI 3 ÜNCÜ SAYFADA

Üstün Çelik İşçileri Tuttuğunu kopardı

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi bildi riyor. 4 Haziran günü Ankara'da ki Üstün Çelik'in 148 işçisi fabrikaların işgal etti. İşçiler işbirlikçi patronun işten çı karttığı üç işçinin geri alın masını ve işçi düşmanı mü

dür muavininin işine son ve rilmesini istediler. Bu işçi düşmanı müdür muavini bun dan bir süre önce fabrika ö nünde İŞÇİ — KÖYLÜ Gaze tesinin satılmasını da önle mek istemisti. (Devamı Sayfa 3 de)

SOSYALİZM VE MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM MUCADELEMİZ

Gün ZİLELİ

Sosyalizm eninde sonunda kapitalizmin yerini alacaktır. Bu insanların niyetleri dışın da bir kanundur. Gericiler ve halk düşmanları bu gelişmeyi ne kadar önlemeye çalışırlarsa çalışsınlar boşuna dır. Sosyalizm ergeç zafere ulaşacaktır.

Sosyalizm, tarihin en ileri sınıfı olan işçi sınıfının bilimsel düşüncesi ve aynı zamanda işçi sınıfının, bu bilim sel düşünce ışığında kurduğu düzenidir.

Tarih, sınıfların birbiriyle mücadeleleri tarihidir. Bu sınıflardan bir kısmı, tarih içinde, yeniye, devrime karşı durmuş, diğer kısmı ise yeni lik için, devrim için mücade le etmiştir. Bir zaman dev rimci olan bir sınıf, kendi dü zenini kurduktan sonra dev rime karşı olmuş ve yeni ge lişen devrimleri kanla bastır maya çalışmıştır. Meselâ, de rebeylik düzenine karşı mü cadelede devrimci olan bur juva sınıfı kendi düzeni olan kapitalizmi kurduktan sonra, devrime karşı olmuş ve ken di düzenini tehdit eden işçi sı nıfının devrimci mücadelesi ni bastırmaya çalışmıştır ve halen de çalışmaktadır.

Bugün, Türkiye'de, devrim ci olan kimdir? Halkın taraf ını tutan ve emperyalizmin yı kılmasını isteyen bir kimse devrimcidir. Devrime karşı olan kimdir? Emperyalizm ve işbirlikçilerinin yanını tu tan ve emperyalizmi öven bir kimse devrime karşıdır, ya nı karşı — devrimcidir.

Devrimci mücadelemizin en önemli meselelerinden biri de devrimin dostlarını ve düş manlarını doğru olarak tes pit etmektir. Devrimciler, ger çek düşmana darbeyi indire bilmek için, gerçek dostları nı doğru olarak tespit etme lediğimiz ve doğru olarak uy guladığımız zaman devrim ci mücadelemiz doğru yönde ge

leşecektir. İşçi sınıfı devrim cileri, emperyalistlerin saldır ıda her şeyi desteklemeli, em peryalistlerin desteklediği her şeyle mücadele etmelidirler.

İŞÇİ SINIFI VE DOSTLARI

Önümüzdeki ilk devrimci adım bulunmaktadır. Bunlar dan birincisi millî demokra tik devrim, ikincisi ise sosya list devrimdir. Millî demok ratik devrim emperyalizm ve toprak ağalarının saltana tına son verecek ve toplumu sosyalizmin eşiğine getirecek tir. Millî demokratik devrim tamamlanmadan sosyalist devrime geçilemez. Sosyalist devrim ise sömürüyü tama men ortadan kaldıracak olan düzendir. Bu iki devrim bir birinden farklıdır ama aynı zamanda birbiri ile içiçedir.

Bu iki devrim arasında büyük sıradıklar yoktur. Millî de mokratik devrimi ancak, işçi sınıfının örgütlü öncü kes i mi önderliğinde başarıya ula ştırabiliriz. Çünkü işçi sı nıfı en öngörülü, en yarar gözetmeyen, en devrimci sı nıftır. Tarihin en ileri sınıf ıdır. İşçi sınıfının en yakın dostu ise köylülerdir. İşçi sı nıfının önderliğinde kazanıla cak olan devrimci zaferin te mel gücü köylülerdir. Ülke mizin nüfusunun büyük ço ğunluğunu köylüler meydana ra getirmektedir. Köylüler, büyük toprak ağaları ve vur guncu tüccar ve tefeciler ta rafından sömürülmektedirler. Köylüler bu düzenin acısını çekmektedirler. Büyük çoğun luğunun ya hiç toprağı yok tur, ya da toprağı kendine yet memektedir. Tefeciye olan borç gırtlığı geçmiştir. Bir çok yerde köylüler ağalara ve tefecilere karşı mücade leye girişmişlerdir.

İşçi sınıfının dostları ara sında şehirlî küçük mülk sa hipleri de vardır. Bunlar es naflar, zencakârlar, serbest meslek sahipleri, memurlar,

askerler v.b dir.

Küçük mülk sa hipleri de emperyalizm ve ortakların sömürüştü altın dadırlar. Onlar da çeşitli yol lardan sömürülmekte, zam ve vergilerin ağır yükü altın da ezilmektedirler. Assubay eşlerinin yürüyüşü, teknik personelin boykotu, memur ların personel kanununa kar şı tepkileri bunun en açık örnekleridir. Küçük mülk sa hipleri de bu ilkel kapitalist düzenin sıkıntısını çekmek tedirler. Bu bakımdan bu ta baka da devrimci mücadele de işçi sınıfının yanında yer alır. Ayrıca emperyalizmle or taklık kurmamış olan serma yedarlar da vardır ki, bunlar müteredit olmakla beraber millî demokratik devrim mü cadelesinde işçi sınıfının dos tu olabilirler.

Millî demokratik devrimin zaferinden sonra, sosyalizmi kurma mücadelesinde ise işçi sınıfı yoksul ve orta halli köy lülerle yine omuz omuzadır.

İşçi sınıfının ve müttefik lerinin düşmanları ise belli dir. Bu düşmanlar, halkımızı sömüren emperyalizm, onun la ortaklık kurmuş olan bü yük sermayedarlar sınıfı, top rak ağaları sınıfı ve vurgun cu tüccar ve tefecilerdir. Bu günkü iktidar da bunların ik tidaridir. Bunlar, halkımızın ve devrimin düşmanlarıdır, halkımıza zulüm etmekte ve sömürmektedirler. Kesinlikle bu sömürü düzeninin devam etmesinden yanadır lar. Sömürü ve zulme son ve rebilmek için halkın bilinçli olarak kendi dâvasına sahip çıkması ve düşmana karşı kesin mücadeleye katılması gerekir. Emperyalistler ve o nunla işbirliği yapan sınıflar la halkımız arasında olan mücadelesinin çözümü ancak devrimin yapılmasıyla, dev rimci sınıfların gerici sınıflar ın iktidarına son verip kendi iktidarlarını kurma la mümkündür. Halkın i çindeki çeşitli dost sınıfların

İlim Çin'de de olsa, gidip bulunuz

HZ. MUHAMMED

İşçi Sınıfı Devrimcileri Görevlerini Biliyorlar

arasındaki anlaşmazlıklar ise ancak tartışmakla, ikna et mekle ve eğitimle çözümlenir. Halkın içindeki anlaşmazlıkları düşmanca bir hale ge tirmek ancak, gerçek düşma nın işine yarayabilir.

Millî Demokratik Cephe Emperyalizmin Korkulu Rüyasıdır

İşçi sınıfının devrimci partisinin önderliğinde bütün hal kın katılımıyla ilerleyecek olan millî demokratik devrim mücadelesi ancak, halkımız devrimci cephesi ile za fere ulaşabilir. Bu cephe İş çî — Köylü dostluğu üzerine kurulur. İşçi — Köylü dostlu ğu ve bütün halk sınıflarının dostluğu esasına dayanan bu emperyalizmin korkulu rüya sıdır. Emperyalizm, bu cep henin kurulmasını önleyebil mek için her türlü oyuna baş vurmakta ve halkın bilinç ör gütlendirmesine elinden geldi ğince darbeler vurmaya çalışmaktadır. Bu gaye ile sah te örgütler, sahte sendikalar kurdukmakta, yayın yoluyla, gerici örgütler yoluyla halkı uyutmaya çalışmaktadır. A ma bütün bunlar boşunadır. Halkın mücadelesinin önünde hiç bir güç duramaz. «Büt ün gericiler ve emperyalistler kağıttan kaplandırlar. Gü rünüşte bunlar korkunturlar. Ama gerçekte o kadar kudret li değildirler. Gerçekten kud retli olan emperyalistler de ğil, halktır.»

Dostlu Düşmanı İyi Tanı

Başımız sağolsun yeğenler. Halkımız en yiğit, en çalışkan, en dürüst evlâtlarından birini daha şehit verdi.

Mustafa Kuseyri; işçinin, köylünün kurtuluşu yolunda mücadele ederken kahpeler satılmışlar tarafından arkadan vuruldu.

Sağcılar, yani : Halk düşmanları, işçi - köylü düşmanları, Atatürk düşmanları böylece lha netlerini, para için her bir haltı yiyebileceklerini bir kere daha ortaya koydular. O baştan aşağı yalanla, çamurla dolu paçavra gazetelerinde de utanmadan, «Mustafa'yı solcular vurdu, Mustafa'yı arkadaşları vurdu» diyebil diler...

Zaten memleketimizde sağın, sağcıların tek bir silâhı vardır: Yalan

Bunlar sağcılığı yurtseverlikmiş gibi göstermeye çalışırlar: Yalan. Keselerinden başka birşeyi sevmeyen bütün dünyada bilinir ki, sağcılık halk düşmanıdır. Onların gözün de işçi ve köylü patronun, ağanın kölesidir, kuludur. Sağcılar: Dalma işveren, fabrikatör, kral, padişah sözün kısası parası bol olanlar ve onların yarıdıklarıdır.

Siz hiçbir sağcının grevleri, boykotları, köylü yürüyüşlerini desteklediğini gördünüz mü? İmkânı yok göremezsiniz çünkü onlar, iş çinin ve köylünün Anayasamızın verdiği hak ları almasından, kullanmasından korkarlar, çün kü bu mücadele onların sonunu hazırlar.

Bunlar Amerika taraftarlarıdır. Amerika dolarıyla beslenirler.

Siz hiçbir sağcının, «Amerika memleketi mizi, insanlarımızı sömürüyor» dediğini işittiniz mi? İşitmemişsiniz. Bunlar, «Amerika git sinde, Rusya mı gelsin?» deyip Amerikan uşa ğı olduklarını gizlemeye çalışırlar. Memleketi tanımaz ve halkımızın mücadelesinden korkar lar. Türkiye'yi sömürücüden kurtarmak iste yenlere düşmanlıkları da buradan gelir.

Bunları sözüm yabana dindar geçinen bazı ağa babaları idare eder ki bunların da kimi içkiciliği ile meşhurdur, kimi kumarbazlığı ile. Dıyeceğim dindarlıklarında sahtedir.

Sağcılar mukaddesatçı olabilirler, şeriatçı olabilirler, nurcu olabilirler fakat asla yurtse ver olamazlar. Olamazlar çünkü adı üstünde;

mak yönünde çalışacağız. Hal kımızın düşmanlarının gerçek yüzlerini her zaman ortaya çı karacağız. Yorulmadan çalışa cağız. Nerde bir toprak müca delesi var, orada köylünün, nerede bir hak alma mücade lesi var orada halkımızın, ne rede bir işçi direnişi var ora da işçinin yanında olacağız. İşçiler yalnız kendi mücadele

lerini düşünmeyecekler, köylü ler yalnız kendi toprak mü cadelelerini düşünmeyecekler, hem başka fabrikalardaki ve köylerdeki mücadeleyi, hem de bütün Türkiye'de yürütü len ortak halk mücadelesini düşüncekler.

Yeni yeni mücadeleler ör gütleyeceğiz. Emperyalizm ve işbirlikçilerinin her türlü zul

ALİ EMMİ DEDİ Kİ...

Yurtseverlik herşeyden evvel bu yurdu, bu yur dun insanlarını sevmekle başlar. Oysa sağ pa radan başka hiçbir şeyi sevmeyiz. Bunlar yaşa dığımız şu çağda, yani halkların kurtuluşları için mücadele ettikleri çağda halkların düşma nıdır.

Devrimcilerle kin tutmuşlardır çünkü dev rimcilerin bir karşılık beklemeden sadece ileri deki güzel günleri düşünerek işçi, köylü da vası için çalışmalarından bunlar çok korkar lar. Kendileri sadece menfaat için çalışmaya alışmışlardır. Bilinçli olanları bunları idare e der, diğerleri körü körüne itaat ederler. On lar da çok emek satedip, az kazandıktan ya na olmanın sevincini, değerini bilmeyen zavallı lırlar.

Ne garıpdır ki bunların peşinden giden lerin çoğu yoksuldur, başı çekenler ise para babası, gavur dostu...

Başı çekenler hakikatı bilirler. Bilirler ki iş çinin, köylünün uyanması, kalkınması onla rın zararınadır.

Bu yüzden başı çekenler emir verirler. Ve onların, yani sağcılığın savunucusu sa tılmışların çakalları halkımızın kurtuluşu için mücadele vreniere saldırırlar.

Mustafa Kuseyri'de halkın kurtuluşu için mücadele eden yiğit bir devrimciydi. O bir gün Söke köylüsünün yanında, birgün direnen iş çî kardeşlerinin yanında, bir diğer gün de Sivastaydı. Hayatının her gününü halkın kur tuluşuna adanmıştı

İşte bu halk düşmanları, halkın mücade lesinden korkanlar vurdu Kuseyri'yi.

Ama ona kalkan eller ergeç Mustafa Ku seyri gibi mücadele eden yiğit devrimcilerin ve halkımızın mücadelesi önünde kırılacaktır. Halk düşmanı sağcılar Amerika'ya da dayan salar, işçi - köylüye karşı jandarma dipçığı ile saldırırlar zayıftırlar. Çünkü güçlü olan halk tır ve halkımızın mücadelesi önünde eriyecek lerdir.

Mustafamızı vurduranlar bunu böylece ka falarına koysunlar.

Kalın Sağlıcakla...

MEHMET ile TANJU

Topraklar Bizimdir!

Sabah oldu. Dinç bir sabah. Güneş dağların arasından uzandı. Toprağın üzerine gölgeler düştü. Fakir, kerpiç evlerin gölgeleri düştü toprağa. Sonra evlerden köylüler çıktılar ağır ağır. Dinç ve ümit veren sabaha gözlerinde bir ışıltıyla baktılar. Sonra köyün meydanında toplandılar. Bütün köylü oradaydı, ses siz ama azimli. Kararlı ve hıncılı. «Gelecekleri varsa göreceklere de var» diyor genç bir köylü. «Yıllar yılı çektiğimiz zulüm yetti artık.»

Ramazan köylülere nasıl hareket edileceğine dair bilgi verdi. Sonra Mehmet konuştu. Başarı için mücadelenin şart olduğunu söyledi. «Söke'nin çayyüzü köylüleri nasıl haklarını aldılarsa biz de öyle mücadele ederek çağız. İşçilerin köylülerin devrimci iktidarı ku alacağız. Ama şunu da aklımızdan çıkarmaya ruhladıkça tam zafer elde etmek imkânsızdır.» Köylüler hep birlikte sağ yumruklarını kaldırdılar. «Hep birlikte mücadele edeceğiz» diye bağıldılar. Sonra bütün köy topraklara doğru yürüdü. Yıllarca özlemini çektikleri, ağa'nın gasbettiği topraklara doğru. Mehmet ve dört arkadaşı köylülerin arasında yürüyorlardı. Onlarla hiç bir ayrıcalıklı yoktu; onlar da halkın bir parçasıydılar. Mehmet'in yanında teyzesinin kızı Fatma yürüyordu. Küçükken beraber oynadıkları Fatma, ne kadar da gelişmişti, hattâ ağır yüklerin altında ihtiyarlamıştı bile. Fatma, Mehmet'in en sevdiği arkadaşı Ramazanla evlenmişti. Şimdi üç küçük bebesi de vardı. Mehmet'in öbür yanında Ahmet amca ve Ramazan vardı. Onların hepsini yan gözle süzdü Mehmet. Hiç birinde ne bezginlik, ne korku vardı. Haklarını almaya giden insanların rahatlığı ile yürüyorlardı. Sonunda toprakların oraya geldiler. Ramazan ileriye doğru bağardı. «Bütün kadınlar tarlaya yayılsınlar.» Kadınlar ileriye yürüdüler. Toprağın üzerine yayılıp oturdular. Ramazan tekrar bağardı: «Erkekler de çocukları alarak tarlaların kenarına sıralansınlar. Erkekler de ileri doğru yürüdüler. Peşlerinden çocuklar. Uzaktan gören biri olsa düğün var sanırdı, eğlence var sanırdı.

Ve beklemeye başladılar. Saatler geçti. Öğle zamanı oldu. Köyden yemekleri getirip orada yediler. Öğleden sonra da bekleme devam etti. Mehmet Ramazan'a sordu: «Bugün geleceklelerini nereden biliyorsun?» Ramazan hafif güldü. «Biliriz biz», dedi «yıllardır mücadele etmekten piştik artık. Valinin orada biz den bir arkadaş çalışıyor. O duymuş, Vali ile ağa konuşurken». İkinci oldu. Uzaktan Abdullah'ın oğlu Memo koşarak geldi, nefes nefesdi. Bir şeyler söylemek istiyordu ama bir

türlü söyleyemiyordu. Ahmet amca «bir soluklan yavrum» dedi. Memo soluklandı. «Geliyorlar» diye bağardı. «Geliyorlar! Candırmal Geliyorlar!»

Bu söz bir anda herkese yayıldı. «Geliyorlar!» Buna rağmen herkes son derece sükunetliydi. Köyün delikanlıları oradan oraya koşuyorlar, durumu gözden geçiriyorlardı. Mehmet devrimci kardeşlerine döndü «Arkadaşlar bir daha hatırlatayım. Ne köylünün dışında, ne de gerisinde. Onlarla içiçe olacağız» dedi. Çocuklar başlarını sallayarak onu onayladılar. Ramazan Mehmet'i çekti. Koşarak bir tepeye geldiler. Tozlar kaldırarak yaklaşan konvoyu, arabaları gördüler. En önde gelen araba Valinin arabasıydı. Ramazan hemen tanıdı o arabayı. Sonra tepenin öbür yanına baktılar. Sanki taş kesilmişti tarladaki insanlar. Kadınlar, erkekler, çocuklar taş kesilmişti sanki. Ofkeyle bekliyorlardı. Terli alınlarında güneş parlıyordu.

TOPRAK BENİMDİR

Tanju bey ve Abuzittin bey o gece fazla eğlendiklerinden öğleye doğru kalktılar. Yıkandılar. Traş oldular. Yemek yediler. Abuzittin bey birden hatırladı «Tanju beycim, bak unuttuk» dedi «Bugün Vali beyle beraber köye gidip köylüleri topraklarımızdan atacaktık ya.» Tanju bey esnedi «Hiç unuttur muyum efendim. Ama daha erken. Acelemiz ne canım.» Beraberce sokağa çıktılar. Vali beyi evinde ziyaret ettiler bu sefer. Vali bey onları karşıladı. «Nerelede kaldınız efendim» dedi «sabahtan beri sizi bekliyorum. Sayın Bakan telefonla durumu sorup duruyor.» Arabalar hazır. Tanju bey ve Abuzittin bey Vali beyin arabasına bindiler. Arkada jandarma birlikleri olmak üzere hareket ettiler. Abuzittin bey «Ne çok jandarma bu böyle canım» dedi. Vali sırttı «Hi hi hi... Siz bu köylüleri benden iyi bilemezsiniz katıyyen efendim. Ne çetin cevizdir onlar. Bence bu kadar jandarma az bile. Tanju bey söze kariştı «Benim fabrikamın işçileri kadar edepsiz olamazlar efendim.» dedi. «Ama aslî değil mi? Hepsel aynı. Aynı mayadan oluyolar» İkinciye doğru köye yaklaştılar. Vali «şu tepenin ardında sizin topraklar değil mi Abuzittin bey?» diye sordu. Abuzittin bey kaşlarını kaldırdı «Valla bilmem» dedi «yıl larca uğramadım buralara.»

Topraklara yaklaştıkça Abuzittin beyi de Tanju beyi de bir korku aldı. Oturdıkları yerde büzülüp kaldılar. Abuzittin bey bir ara Vally edöndü «Bu kadar jandarma az değil mi beyefendi?» dedi.

BOYKOT.. DİRENİŞ...

DEMİRCİ'DE İP FABRİKASINDA GREV VAR

Demirci'deki Uğur - Yün İp fabrikasında çalışan 24 işçi 28 Mayıs'tan bu yana grevdedir. Patronun haklarını tanımamakta ayak diretmesi üzerine patlak veren greve yakında Demirci'deki diğer iki ip fabrikası olan Gayret Yün İp ile Yün İp fabrikalarının işçilerinin katılacağı bildirilmektedir.

TİRE'DE TOPRAK REFORMU MİTINGİ

Tire'nin Kıvılcıahlı köyünde, köylüler Toprak Reformu mitingi yapmışlardır. Pazar günü yapılan mitinge bütün çevre köylerden gelen köylüler de katılmışlardır. Başta Kirtepe, Gökçen ve Yeni köylerinden gelenler olmak üzere binlerce köylünün katıldığı mitingte demokratik istekler dile getirilmiştir. Mitingte, köylüler toprak reformuna karşı çıkarılan ezilene, onların baş destekçisi Amerika İltikemizden kovulana kadar mücadele devam etmeğe kararlı oldukları tekrar belirtildi.

ÖZKARDEŞLER CİVATA'DA DİRENİŞ

İŞÇİ - KÖYLÜ ekibi
Alibeyköy'den bildiriyor

Alibeyköy'deki Özkardeşler Cıvata fabrikasında işçiler, iki arkadaşlarının işten atılması üzerine işi bırakmış ve «Arkadaşlarımız işe alınmadan çalışmayız!» demişlerdir.

İşçilerin kararlı tutumu sonucunda, iki gün süren direniş işçilerin zateri ile sonuçlanmış, patron atılan işçileri işe almak zorunda kalmıştır. Demir Döküm ve Sungurlar işçilerinin devrimci mücadelelerini kendilerine örnek alan Özkardeşler Cıvata işçileri bundan sonra da iktisadi ve demokratik haklarını patronlardan söke söke almakta kararlıdır.

KÖYLÜLER ORMAN SAHASINI İŞGAL ETTİ

Bazlamaç, Kocaman ve Evcil köylüleri hep birlikte orman sahası olan 53 bin dönümlük bir araziyi işgal etmişler ve mücadeleyi başlatmışlardır. Bunun üzerine Kaymakam olay yerine gelerek köylülere topraklardan çıkılmalarını söylemişlerdir. Köylüler kesin olarak çıkmayacaklarını belirtince Jandarma köylüleri dipçiklemeye başlamıştır. Köylüler bu saldırı karşısında yiğitçe direnmişlerdir. Onbir köylü nezarete alınmıştır. Köylüler şimdi elde silah kendi toprakları olan bu geniş araziye beklemektedirler. Ağaların emrindeki kaymakam ise köylüleri, bu topraklardan çıkarmak için çaba göstermektedir.

ALMANYA'DA YENİ BİR DEVRİMCİ ÖRGÜT

Almanya'nın Münih, Nürnberg, Heidelberg, Köln, Frankfurt, Münster şehirlerinde ve Batı Berlin'deki devrimci örgütlere Würzburg Türk Toplumcular ocağında katılmıştır.

Bu katılma ile Türkiyeli işçi ve öğrencilerin Almanya'daki devrimci mücadelesi daha da güçlenmiştir. T.T.O. Würzburg, Heidelberg'deki devrimci örgütlerle birlikte çalışmalar yapmaktadır. Proleter devrimci örgütlerin Almanya çapındaki çalışmaları böylece işçilerimizin çoğunlukla buldukları bütün merkezlere yayılmış bulunmaktadır.

AZOT SANAYİİ İŞÇİLERİNİN PATRONA KARŞI MÜCADELESİ

Azot Sanayi Kütahya tesislerinde çalışırken sebepsiz ve tazminatsız olarak işten atılan 30 kadar işçi, işçi haklarını tanımayan genel müdüre karşı mücadeleye girmişlerdir.

İki otobüsle Ankara'ya gelen işçiler, ellerinde «açız», «genel müdürün kurbanları», «şeriat kanunları istemiyoruz» yazılı dövizlerle genel müdürlüğün önünde sessiz gösteride bulunmuşlardır.

İşbirlikçiler ve onların genel müdürleri, sömürülerini sürdürmek için, elbette işçilerin haklarını vermiyecekler, onları işten çıkarmaya, tazminatlarını ödememeye çabalayacaklardır. Ama işçisiyle, köylüsüyle, genciyle, devrimci aydınıyla bütün halkın mücadelesi, er geç emperyalizmin ve onun uşaklarının sömürü düzenini kökünden yıkacaktır!

DEVRİMCİ ÖRGÜTLENME YAYILIYOR

17 Mayıs'ta Yozgat'ta yapılan toplantıya 100'den fazla devrimci katılmıştır. Yozgatlıların yanı sıra Çorum'dan gelen devrimcilerin de hazır buldukları toplantıda devrimci mücadelenin meseleleri tartışılmıştır.

Toplantıda, devrimci ilişkilerin geliştirilmesi, «itle silahımız İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin Yozgat ve Çorum'da daha düzenli satılması, toplu satışların düzenlenmesi ve abone kampanyası açılması kararlaştırılmıştır.

Toplantı sırasında gericiilerin olay çıkartıp, toplantıyı engelleme çabaları başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Toplantıdan sonra Yozgat'ta ilk kez İŞÇİ - KÖYLÜ Gazetesinin toplu satışı yapılmıştır.

ÜÇ GREV DEVAM EDİYOR

Bir süre önce başlayan Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumunda, Ankara Sanat Tiyatrosunda ve Küçükso Lokantasındaki grevler devam etmektedir.

İki ayı aşkın bir süredir devam eden TÜBİTAK grevinde işbirlikçi AP'nin emir ve hizmetinde çalışan yöneticiler idari ve teknik personelin haklarını tanımağa yanaşmamaktadırlar. Greve katılan 80 fikir işçisi haklarını elde edene ve işbirlikçiler pes diyene kadar direnişe devam edeceklerini söylemişlerdir.

Öte yandan yine iki aydan beri süregelen AST grevine katılan sanatçılar, «Şu veya bu yoldan bizi bölmek isteyen patronun oyunları boşa çıkacak ve mücadelemiz başarıyla sonuçlanacaktır» demektedirler.

17 aydır devam eden Küçükso Lokantası grevinde ise patron, lokantasının binasını yıktırarak işçilerin direncini kırmağa çalışmaktadır. Mal sahibi ile patronun bu oyununa karşı, işçiler de alınacak tedbirleri gözden geçirmektedirler.

SOFÖRLER DİRENİŞE GEÇMEĞE KARAR VERDİLER

Ankara şoförleri, son vergileri, yedek parçaya yapılan zamları protesto etmek amacı ile direnişe geçmeğe karar vermişlerdir. Şoförler, Ankara'daki bütün yol kavşaklarını tutarak, üç gün süre ile şehirde hiç bir taşıtın izlemesine imkân vermiyeceklerdir.

Otomobillerden alınan vergilerde zenginlerin kaydıldığını belirten şoförler bu adaletsizliğe son verilmezse 30 bin arabanın katılacağı gösteri ile Ankara'nın ulaşımını engellemeğe kararlı olduklarını belirtmişlerdir.

MİLLİ MENSUCAT'TA DİRENİŞ

Adana Millî Mensucat Fabrikasında çalışan 200'den fazla işçi bir arkadaşlarının işten çıkartılması üzerine 2 Haziran'da işi bırakmışlardır. İşçiler patronun keyfi davranışlarını ve baskılarını protesto etmişlerdir.

TEKEL'DE SARI SENDİKA ALT EDİLİYOR

İşçilerin, işçi satıcısı ve patron yağcısı sarı sendikalara karşı mücadelesi yoğunlaşıyor. Sungurlar ve ECA'dan sonra Maltepe Tekel Sigara Fabrikası işçileri de sarı sendikalara karşı çıkıyorlar.

Onbinden fazla Tekel işçisi yaklaşan toplu sözleşmeleri için, sarı sendikaların işçiyi satan tuumlarını bildiklerinden, DİSK'e bağlı sendikalarla bağ kurmaya ve bu sendikalarca yakınlık göstermeğe başlamışlardır.

Genel olarak sarı sendikalara karşı mücadele etmekte kararlı görünen Tekel işçileri, ilk imtihanı Maltepe Tekel Fabriaksi paketleme bölümünde verdiler. 2.000 işçinin çalıştığı paketleme bölümünde sarı sendika temsilcileri yenilgiye uğratıldı. Kartal İşçi Birliği'nden arkadaşlar İŞÇİ - KÖYLÜ ekibiyle omuz omuza çalışmaları sonucu devrimci işçiler buradaki temsilcileri aldılar. Bunu ilk adım olarak gören işçi arkadaşlar yakın bir gelecekte sarı sendikalara karşı mücadelenin gelişeceğini ve işçi düşmanlarının yenileceğini belirtiyorlar. İşçi sınıfının sarı sendikalara ve işbirlikçi patronlara karşı mücadelesi mutlaka zafere ulaşacaktır.

SAMSUN'DA SENDİKA

AĞALARINA KARŞI MÜCADELE

Sarı sendikacılığa karşı işçilerin mücadelesi yurdun dört bir yanına yayılmaktadır. Samsun'ta 900 tekel işçisi sarı sendikalara karşı bir bildiri yayınlamış ve şöyle demişlerdir: «Artık hepimizin bildiği gibi Samsun Tütün - İş kolundaki sendikaların yaptıkları faaliyetlerin işçi menfaatine olmadığı, bizzat bu sendikalar tarafından ispat edilmiştir. UYANMA ve DİRENME zamanı gelmiştir. İşçiyi sürü yerine koyan ve onun alınterini, emeğini sömürerek zevk ve sefa içinde sarhoş olan sendika patronlarına karşı birleş!»

Sarı sendikacılığa karşı savaş açan Samsun tekel işçileri kendi sendikalarını da kurmuşlardır. İşçilerin kendilerinin kurduğu «Türkiye Tütün Sanayi İşçileri Sendikası» Türkiye'nin bütün işçilerine seslenen bir bildiri yayınlamaya, işçileri «TÜRK - İŞ'e karşı mücadele etmeye» çağırmıştır. Sendikalarla ilgili olarak çıkarılmak istenen anti - demokratik kanunlara karşı çıkan bildiri şöyle demektedir: «Bu kanunları TÜRKİYE'DE SARI SENDİKACILIĞI temsil eden TÜRK - İŞ, İŞÇİ DÜŞMANI İKTİDAR ile elele hazırlamaktadır... İşçi sınıfını daha çok sömürmeyi amaç eden bu türlü kanunlara karşı Türkiye çapında açılan İŞÇİ HAKLARINA KARŞI ÇIKACAK KANUNLARA DİRENME KAMPANYASINA KATIL.»

«GENEL AF» YÜRÜYÜŞÜ

İstanbul'da mahkûmların aileleri 30 Mayıs'ta bir «Genel Af» yürüyüşü yapmışlardır. Yürüyüşte büyük hırsızların yuceltılması, bu düzenin kurbanlarının ise hapishane köşelerinde sürdürülmesi protesto edilmiştir. Hürriyet Meydanında başla yıp, Sultanahmet'e kadar devam eden yürüyüşe binlerce mahkûmun ailesi katılmıştır.

Polatlı'da yürüyüş

(Başarılı S. 4'de)

Sabahın erken saatlerinde traktörlerle Polatlı'ya gelen köylülerin katıldıkları miting bir yürüyüşle başladı. Binlerce köylü «toprak isteriz köylü Gençlik, Elele, Köylü — İşçi elele. Kahrolsun ağalar, kah rolsun tefeciler, Zam, Zam, Zam, Ucuzluk Ne zaman?» gibi sloganları bağırıyordu. Konuşmacılar ise AP'ye top rak ağalarına, tefecilere şiddetle saldırdılar.

Sivri köyünden 60 yaşında ki Hüseyin Akcan «Anayasa'yı uygulamak için toplan dık. Bizden rey alanlar men faatleri için sandalyadan kalk mıyorlar. Bize destek olan devrimci gençlerle her zaman yanyanayız» diyordu.

Yüzükbaşı köyünden Ahmet Akkurt ise bütün köylülerin haklarını almak için toplandıklarını söyleyerek, «Ülkemiz yabancılar tarafından sömürülüyor, bu sömürüye son vereceğiz» dedi. İbrahim Rahim Geçici de ağaların tefecilerin oyunlarına artık gel miyeceklerini belirtti.

Devrimci gençler adına konuşan Ahmet Atak «Türkiye'deki mücadele ağaların, tefecilerin, işbirlikçilerin, onların iktidarlarının ve ağababaları Amerika'nın Türkiye'den kovulacağı güne kadar devam edecektir» dedi.

Köylüler isteklerini yerine getirilmezse bundan sonra Ankara'ya yürüyeceklerini belirttiler.

Halk düşmanları bu güçlü direniş karşısında korkuya kapıldılar. Mitingi engelleme çabaları boşa çıktı.

Bazı kimseler köylülere meselenin özünü immeden yanlış yollar gösteriyorlardı. Mesela; Ziraat Bankasının Ticaret Bakanlığında alınarak Tarım Bakanlığına bağlanması böyle bir istektir. Bilmeli

Afşin'de Devrimcilere Baskı

Afşin'de İşçi - Köylü gazetesi satan beş devrimci arkadaşımıza toprak ağalarının uşakları saldırmışlardır.

Afşin'in toprak ağalarından Ali Bardır ve diğer halk düşmanları, İşçi - Köylü satan arkadaşlarımızı «komünistler... Bunların katli vacip» diyerek saldırmışlardır. Bundan sonra gerici ve halk düşmanı grup sağa sola saldırmaya başlamışlardır. Taner Soydan isimli devrimci arkadaşımızın evine de saldıran hainler arkadaşımızı bulamayınca annesini ağır şekilde...

Değirmen köyü

(Başı Sa. 1 de)

Bir yanda işçilerin ve toprak sız köylülerin mücadelesi, diğer yanda ise vurguncu tüccarlara ve tefecilere karşı ar tan mücadele isteği gittikçe yaygınlaşmaktadır. Köle gibi çalıştırılan ve bir karış toprağı olmayan Saatağac köylülerinin geçmişte yaptığı mücadelede tekrar canlılık kazan mağa başlıyor. Gelibolu köylülerinin sömürüye karşı başkaldırıları, bütün ezilen köylülerin yüreğine sıçrayan en parlak kıvılcıklardan birisidir. Tuğla ocaklarında, çeltik tarlalarında, maden ve fay ocaklarında köle gibi çalıştırılan işçilerin uyanışı git tikçe hızlanmaktadır. Yoksul orman köylülerinin sütte ve göndündüde sömürülüşleri artık çekilmez duruma gelmiştir. Bir avuç vurguncu tüccarın borsalarda köylüyü iligine kadar sömürmesi, gün döndüyü ve çeltiği ucuza alması köylülerin artık sabrını taşımıştır.

İşçilerin ve köylülerin elele vermeleri artık git tikçe yaklaşmaktadır. Kim ne derse desin Amerikancı iktidarın günleri sayılıdır.

Halkı mücadeleye çağırıyoruz

(Başı Sa. 1 de)

İşsizliği ve pahalılığı yaratanlara karşı direniş komitesi başkanı Prof. İsmet Sungurbey, bütün kuruluşları ve halkı ağır vergilere, zamlara ve personel kanunundaki hak sızlıklara karşı direnişe çağırmıştır.

33. kuruluşu temsil eden komitenin başkanı Sungurbey, «Türkiye'de halen büyük zenginler milyonlarca vergi kaçırmaktadır. Bir kısmı ise zaten hiç vergi ödememekte dir» demiştir.

Sungurbey konuşmasını şöyle tamamlamıştır: «Personel kanunu, zaten maaşı dolgun olan büyük memurları ve milletvekillerini mükafat

landırıyor. 33. kuruluşu temsil eden Direniş Komitesi olarak biz, AP iktidarının iktisadi ve siyasi tutumuna karşı başkaldıran bütün kuruluşları ve emekçi halkımızı güç birliğine çağırıyoruz. Üniversite gençliğinin de bu somut davranışlarının içinde yerini almasını bekliyoruz.»

Mücadele bayrağımız

(Başarılı S. 1 de)

Bu yolla önlemeye çabalamaktadırlar. İŞÇİ - KÖYLÜ okuyan işçilere köylülere baskı yapmakta, öğretmenler hakkında soruşturma açmaktadırlar.

İŞÇİ - KÖYLÜ'nün yaratığı derin korku yüzünden, gerici iktidar bir takım gerici haftalık gazeteler çıkartmaktadır. Devlet kasasının beslediği bu satılık yayınlarla halkımızın bilinçlenmesini engelleyeceğini sanmaktadır. Gazetemizi hedef alan bu emperyalizm şakşak çısı yayınlar, halkımızın devrimci mücadelesi karşısında

SALDIRI

(Başarılı S. 1 de)

İktidar devrimci gençliğin işçilerin ve köylülerin üzerine saldırtılmaktadırlar.

Halkımızın kurtuluşunu savunan dergi ve gazetelerin İstanbul bürosuna yapılan saldırı açıkça gösteriyor ki bütün bunların yanısıra, kendilerini devrimci olarak tanıyan bir takım zorbalara da işçilerin ve köylülerin mücadele bayrağı olan İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesine karşı açık düşmanlık içindedirler. Bunlar, bilerek veya bilmiyerek, devrimci hareketimizi durdurmak ve parçalamak isteyen sömürücü sınıfların ve polislin aleti durumuna düşmüşlerdir. Çünkü İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesine ve diğer devrimci gazetelere karşı girişilen her hareket, kimden gelirse gelsin, devrimci mücadelemize işçi ve köylülere karşı yapılmış demektir. Bu gibi tertip ve baskılar, ancak Amerikan emperyalizminin ve onun uşaklarının işine yararmaktadır.

Bütün emekçi halkımızın kurtuluşu için İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesini çıkaran devrimciler olarak bizler, bu tertip ve tahriklere, bu sahte — devrimcilerin oyunlarına karşı bütün halkımızı uyardırarak zorundayız. Devrimci halkımızdan hiçbir şey saklanamaz. Zorba sahte — devrimcilerin maskesi er geç düşecektir!

Dostumuzu, düşmanımızı iyi tanıyalım! İŞÇİ - KÖYLÜ düşmanı sahte — devrim

ci durlarını arttırdıkça, işbirlikçi iktidar halk düşmanı çehresiyle büsbütün ortaya çıkmaktadır. Bizim de hâkim sınıfların bu gerçek çehresini halkımıza göstermemiz daha kolay olmaktadır. Git tikçe gelişen mücadelemiz içinde bu baskılar yalnızca bizi güçlendirmeye yarayacaktır. Bizim bu baskı ve saldırılara karşı silâhımız halk kitlelerinin devrimci gücüdür. Halk kitleleriyle kurduğumuz devrimci bağlardır. Gazetemizi yurdun her yerinde halka ulaşturalım! Bütün kitle mücadelelerini de yerimizi alalım!

cileri iyi tanıyalım!

Devrimci mücadelemizin bayrağı İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin içinde öyle sine kök salmıştır ki büromuzu bin kere bassanız mücadelemizi durduramazsınız. Zafer devrimci halkımızdır!

İŞÇİ - KÖYLÜ

M. Kuseyri

(Başarılı S. 1 de)

Biz devrimciler için boş boşuna yaşamaktansa halk uğruna mücadele ederek ölmek evlâdır.

MUSTAFA KUSEYRİ de halkı uğruna öldü!

D. UYANIK
AVŞAR KÖYÜ/SÖKE

Sosyalizm ve MDD Mücadelemiz

(Başı S. 2'de)

lerde ağalara karşı mücadele yetmez. Sungurlar işçilerinin bu konuda gösterdikleri tutum iyi bir tutumdur. Onlar başka bir fabrikada, ECA'da mücadele eden kardeşlerini desteklediklerini bildirdiler. Ama bu da yeterli değildir. Birleştirilen mücadelenin ortak bir hedefe yönelmesi gerekir. Bu sömürü ve zulmün son bulması buna bağlıdır. Halka zulüm yapanlar iktidar da kaldıkça zulmün sonu gelmez. Öyleyse mücadelemizin iktidar hedefine yönelmesi gerekir. Ancak işçilerin ve köylülerin devrimci iktidarı emperyalizmin ve işbirlikçilerin saltanatına ve zulmüne son verebilir. Öyleyse güçlerimizi birleştirelim ve ortak hedefimize yönelelim. Bütün gücümüzü topladığımız emperyalizmin en zayıf noktasına yönelnelim.

Gündem

(Başarılı S. 4'de)

çakları paraları aralarında paylaşacaklardır.

Ancak, işbirlikçi patronun dayanması imkânsız gibidir. İşçilerin patronu ve kukla sendika Çelik — İşçi dize getireceği gündür.

Bütün diğer işçi mücadelelerinde olduğu gibi GÜN TERM'deki direniş de şunu göstermiştir ki işçiler kendi

Çay üreticisi

(Başarılı S. 4'de)

Bölgedeki çay rey toplamak için yıllarca siyasetin çine sokularak, halka bir karış toprağına kadar çay yapmasının memleket ekonomisi için yararlı olduğu fikri aşılanırken, üretilen çayın imâl edilecek fabrikalar için yatırımında bulunulmamıştır. Alınan yaş çay mevcut fabrikaların yakınlarında, denize kenarlarında ve boş arsalara serilmekte, çürümeye yüz tutan bu çaylar işlenirken, gelen yaş çay aynı yerlere dökülmekte ve yeniden çürümeye terk edilmektedir. Bu şekilde işlenen çayların kalite siz olacağı tabiidir ve bu yüzden en büyük suçlu yeter sayıda fabrikası olmayan Tekel idaresinde aramak gerekir. Çok tuhaftır ki, çayı bu şekilde işleyen ve yaş yaprağı ziyan etme mekle beraber kaliteyi düşüren yöneticiler taltit edilirken, çay üreticileri suçlanmaktadır. Rize bölgesinde mevcut çay fabrikası ve atölyeler en iyimser tahminlere göre iki ilçenin çaylarını işleyebilecek kapasitededir.

Çay bölgesi halkının zengin olduğu iddiaları ise tamamen yalandır. Çay üreticisi yüzde 14 faizle kooperatiflerden avans almakta, her yıl Ziraat Bankasındaki borcunu ödemekte güçlük çekmektedir. Her türlü murakabeden uzak yaratılan suni pahalılık karşısında çay kampanyası sonucunda üreticinin elinde bir şey kalmamaktadır. 1969 yılında 5 köyde, 40 aile arasında yapılan anket sonunda, bu aileler içinde gübre taşıyan güneş altında akşama dek çay toplayan ve bütün yıl durmadan çalışan insanların aylık ortalama kazancının 155 lira olduğu görülmüştür. Toprak ve emeğini çaya bağlayan kazancını haksız biriktirmiş gibi göstermeye kimyan bölge halkının ayda 155 senin hakkı yoktur.

Çay üretimi istihdam politikası yönünden de önemli bir konudur. Rize ve çevresinde hatta komşu illerde bir çok insanın yılda altı ay iş bulma olanağını bütün ihtiyaçlarını diğer illerden sağlamak sür-

Fındık üreticileri

(Başı Sa. 1 de)

çak'a bağlı yetmiş iki köy muhtarı Devrimci Gençlik Federasyonundan gençlerle bir likte ortak bir toplantı yaptılar. Yetmiş iki muhtardan altmış sekizi direniş karar verdiler. Ayrıca köylüler kendi aralarında «Direniş Komiteleri» kurdular. Direniş Komiteleri 26 Mayıs 1970 Salı günü miting yapılmasını karar laştırdılar. Miting Tertip Komitesinden iki kişi, kendi cara teslim eden zihniyetle karşıydı. Eğer mitinglere ses gelmezse başka direniş biçimlerini uygulayacağız. Satmaya çağız bulunduğumuzu» dedi.

Bir başka üretici «FINDIK İHTİLÂLİ haklarımızı alana kadar devam edecektir. Bundan sonra en şiddetli şekilde direneceğiz. Fındık çerezdir diye gelip geçiyorlar. Ama biz fındık toplama zamanı Karadeniz'e dolan çanak yalayıcılarımızı da biliyoruz. Bundan sonra fındığın fiyatını aracı — tefeci ve onların masa başındaki işbirlikçileri değil, biz yani üreticiler tayin edeceğiz» dedi.

Birleşelim

(Başı Sa. 1 de)

protesto ettiler. Giresun'lu fındık üreticileri tefecilere karşı mücadele bayrağını açtı. Bir çok yerde işçiler ve köylüler haklarını almak için mücadeleye rini genişlettiler.

İşbirlikçiler ne yapacaklarını şaşırıyorlar. Ona buna bol keseden vaatler yaparak zevahiri kurtarmaya çabalıyorlar. Ama artık bunları kimse yutmuyor.

Halk düşmanları, bu uyanışı cinayetlerle durdurabileceklerini sandılar. Halkı için dövüşen Mustafa Kuseyri'yi öldürdüler. En önde Üniversite öğretim üyeleri olmak üzere binlerce kişi Ankara sokaklarını doldurdular. İşbirlikçilerin yüreği korkudan gümbürdedi.

Herkesçe anlaşıldığı gibi personel kanunu, dar gelirli memurun ve bütün halkın aleyhine olan bir oyalamadan başka bir şey değildir. Bir kaç yüksek memurun dışında kimsenin maaş artmıyor. Artmadığı gibi, yeni gelen zamlar vergiler halkımızı biraz daha yoksulluğun içine itiyor.

rak tesbit edildi. Daha sonra yapılan toplantılarda 1 Haziran 1970 tarihinde miting yapılması kararlaştırıldı. Kararlaştırılan bu miting 6000 den fazla köylünün iştirakiyle yapıldı. Köylülerin sendikada toplanmaları, kendilerinin mal olan bir kooperatif kurmaları kararlaştırıldı.

Konuşmacılardan Mustafa Toksöz «Destekleme alımı yapıp sonra bizi tefeci — tüccara teslim eden zihniyete karşıydık. Eğer mitinglere ses gelmezse başka direniş biçimlerini uygulayacağız. Satmaya çağız bulunduğumuzu» dedi.

Bir başka üretici «FINDIK İHTİLÂLİ haklarımızı alana kadar devam edecektir. Bundan sonra en şiddetli şekilde direneceğiz. Fındık çerezdir diye gelip geçiyorlar. Ama biz fındık toplama zamanı Karadeniz'e dolan çanak yalayıcılarımızı da biliyoruz. Bundan sonra fındığın fiyatını aracı — tefeci ve onların masa başındaki işbirlikçileri değil, biz yani üreticiler tayin edeceğiz» dedi.

Bu hareketlerin sebebi köylülerin toprak ağalarının gasbettığı topraklarda hayvan otlatmalarındır. Buna sinirlenen ağalar böyle bir harekete girişmeyi önceden planlamışlardır. Ama ne yaparlarsa yapsınlar halkın mücadelesini önleyemeyeceklerdir. Kahrolsun toprak ağaları ve onların uşakları.

emperyalizm ve işbirlikçileriyle birlikte eriyip gidecektir. Uşakların oyunu geri tepmektedir. Baskıları arttıkça; polis, gericiler ve faşistler sal

birliklerini kurar, işçilerden yana olan devrimcilerle ve başka fabrikalardaki işçilerle dayanışma sağlarsa başarıya ulaşacaklardır.

ne kardeşlerine vermiştir. Tekel Bakanının Mecliste: «65 vilyetin menfaatini iki vilayete mi terk edelim» sözleri işabetsizdir.

Bir lokmacık ekmeğinin e-linden alınmakta olduğunu gören üreticiler ilk protesto yürüyüşünü Pazar'da yapmış ve kısa bir müddet atölyeye girerek çayın alınmasını istemiştir. Ardeşen'de fabrikayı işgal eden köylü kadınlar aynı isteği tekrar etmiştir. 15 Nisan 1970 tarihinde üreticiler Çayeli fabrikasını işgal ederek komşu ilçelerdeki işçileri bir daha dile getirmişlerdir. Rize ve diğer ilçelerdeki üretici nümayişlerinde de işçilerin çayların alınmasıydı. Üreticilerin işgal ve gösterilerine karşı ilgililer çayların şimdiye kadar olduğu gibi alınacağını ve bu yolda çalışma yapacağını söyleyerek protestoların dağılmasını sağlamışlardır. Zaten üreticilerin her yerde isteği birdir. Çayların alınmasını istiyorlardı. Nüma işçilerden sonra iş üreticiler aleyhinde hal edilmeye başlanmıştı.

na bir korkulu. Şimdi de sa fındık üreticileri, köylerde kurulan komitelerin temsilcilerini Fatsa'ya göndererek 40 kişilik bir Merkez Direniş Komitesi kurdular. Merkez Direniş Komitesi 18 Mayıs 1970 Pazartesi günü topla narak, fındık fiyatının ne ol ması gerektiği konusunda köylüler arasında bir anket yapılmasını kararlaştırdı. Anket yapıldı. Bunun sonucu, fındık taban fiyatı 9 lira ola

nin, köylünün üstüne biniyor. Halkın günlük yaşama sında kullandığı bütün hayatı maddeler vergilendiriliyor. Zamlar da öyle! Bütün gün lük ihtiyaçlara zam! Halkın ekmeğinden, kefenine kadar zam! Gazete kâğıtlarına zam! Bunun amacı muhalif gazeteleri reklama muhtaç bir hale getirip susturmak.

Yeni getirilen vergiler, işçilerin şimdiye kadar uzun mücadelelerle kazandıkları bütün ücret artışlarını silip süpürüyor. Yeni zamlar, köylüleri bira z daha tefecilerin kucakına itiyor.

Bu zamlar ve vergiler ne den yapıldı? Bunu, işbirlikçi iktidara Amerikalı ağababası tavsiye etti. Amerikalı emperyalistler «Eğer enflasyonu önlemek istiyorsanız yeni vergiler ve zamlar yapın, yoksa haliniz duman» dediler.

Böylece fakir halka yeni vergiler ve zamlar yüklediler. İşbirlikçiler buna «istikrar politikası» diyor, ama bu düpedüz «iktidar politikası» değil, «istismar politikası»dır.

İşler bu kadarla kalmıyor. İşbirlikçiler halkın bilinçlenip, haklarına sahip çıkmasından telaşa kapıldı. Bunun için zamlarla, vergilerle ve sahte personel kanunlarıyla birlikte zorbalık kanunlarını da getirdiler. Bu kanunların mek. Halktan yana mücadele amacı, bağımsızlık için, halk için dövüşenleri sindirile eden dernekleri kapamak, bütün devrimcileri zindanlara atmak, halkın miting ve yürüyüş yapmasını önlemektir. Aslında bu zorbalık kanunlarının tek amacı var: Halkımızın gelişen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bastırarak, hak alma mücadelesini zorbalıkla önlemek, işçi ve köylü hareketlerinin önüne geçmek.

Ama bütün bunlar boşuna dir. Yeni vergiler işsizliği daha fazla arttıracaktır. Yeni zorbalık kanunları halkımızın çığ gibi gelişen mücadelesinin önünde yıkılıp gidecektir.

İşçiler, köylüler, esnaf, memurlar, bütün yurtseverler! Bütün yurt çapında örgütlenecek mücadeleye daha azimle girişelim. Her yerde gelişen devrimci hareketi den mücadele örgütleri çıkırsın. Halk mücadelesinin seli işbirlikçilerin bütün setlerini çıkararak işçilerin köylülerin ve bütün halkın devrimci iktidarı yolunda ilerlesin!

İŞÇİ-KÖYLÜ POSTASI

Kavgamız Sınıf kavgası

Alevi kardeşim, kavgamız mezhep kavgası değil. Bunu kafana koymalısın. Kavgamız, bir sınıf kavgası, kavgamız sınıfsız bir toplum düzeni kavgası, kavgamız tam bağımsız Türkiye kavgası, kavgamız Türkiye'mizin de şerefli ülkeler arasında yerini alması kavgasıdır. Senin kutsal inançlarını politika cambazları istismar ediyorlar. Sen onlara aldanma.

Kardeşlerim, bu düzende Alevinin de fakiri, Hanefinin de de fakiri, şafinin de fakiri, malikin de fakiri eziliyor. Dünyanı, yaşantını değiştirmen için bu mevcut düzeni kökünden söküp atman lâzım. Aleviler ile ricidir. Aleviler devrimcidir. Alevilerin tarihini her döneminde ilericiliğe katkıları olmuştur. Bir Pir Sultan Abdal'ımız esirler önce bu kavgaya katılmıştır.

Kardeşlerim, Eğer hapishane, hastahane, adliye kapısından kurtulmak, hasretini çektiğimiz toprağa kavuşmak, ağanın tefecinin zulmünden kurtulmak istiyorsak birleşelim. Bir toplum halkı ve hürriyeti uğruna ölmesini bilmelidir. Hakkı ve hürriyeti uğruna ölmekten korkan ve kaçanlar, yaşamaya layık değildir. Gerekirse, tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye uğruna ölmesini bilmeliyiz.

Proleter Devrimci Kardeşimiz
HİDİR İNCE
MUNİH/ALMANYA

Bilinçliyiz ve azimliyiz

Biz ezilen, horlanan insanların savunucusu olan gazetemizi, siz emekçi dostlarımız sayesinde ta Anadolu'nun üçra köşesindeki köy-

Dereli Köylüsünün Sözü var

Köyümüz 60 hanell ve orman içi bir köydür. Çok perişan, insanca yaşamadan uzak. Yılın yarısı gurbetlere gencimiz, yaşlımız çalışmaya gideriz. Karın tokluğuna günde 14 saat çalışır, eve yine eli boş döneriz. Buna rağmen hergün radyolarda ve gazetelerde Türkiye'nin hızla kalkındığını duyuyoruz sorumlulardan. Ama kalkınmanın «K» si dahil köyümüzün semalarında geçmemiştir.

GEÇMEMİŞTİR ÇÜNKÜ:

1 — Bundan 30 yıl önce kendi gücümüzle yaptığımız okul binasının duvarları tamamen çatlamış, en ufak bir sarsıntıyla yüzlerce çocuğumuzu öldürecek duruma gelmiştir.

2 — Halkın geçim kaynağı olan ayon ekimi, dostumuz Amerika gücünmesin diye yasaklanmıştır. Köyümüz açlıkla başbaşa bırakılmıştır.

3 — Ayakları havada kalmış ve heran çökme tehlikesiyle başbaşa kalan köprümüzle ilgilenen olmamıştır. Çünkü bu köprüde köylülerden başka kimse geçmezde ondan.

4 — İki, üç dönümlük susuz tarlalarımız bankada dahil kredi işine yaramazken, ziraat odaları onbinlerce dönümlük arazi alanlarla bir olup zorla vergi almaktadır.

5 — Dünya kuruluştan beri tüm devlet hizmetini şerefle yapmış, buna karşılık bir tek çocuğunu ortaokulda dahi okutma imkânını bulamamıştır. Çünkü yoksulun okulu ya sığırmaçlık, yahut hamallıktır. Buraların kapısı bize açık..

6 — Sayın Başbakanımız, bir gezisinde «kocalarımıza deyin ki size buzdolabı alsınlar». Bizim karlarımız buzdolabından vazgeçtiler, 500 metre yakınımdan geçen elektrik kanalından elektriği almak için onbin lira istenilmektedir. Köyün bütün arazilerini, hayvanlarını ve insanlarını satmak için alıcı bulsak ve satsak yine bu kadar parayı çıkaramayız. Onbin lirayı çıkaramadığımız için de asırlarca bu elektriğe bakarak duracağız. Karlarımızda buzdolabı için bizi sıkıştıracağız alın diye..

Eğer ATATÜRKÜN kurduğu demokrasi devam ediyorsa ve ANAYASAMIZ yürürlükteyse, bizlerde yurttaş isek insanca yaşamamıza etkili olacak bu sorunlarımızın, sorumlulardan yerini getirilmesini istiyoruz.

SEÇİMDE DEĞİL, GEÇİMDE DE YANIMIZDA OLMALARINI İSTİYORUZ.

BİLECİK — GÖLPAZARININ DERELİ KÖYÜ HALKINDAN
Nacl Keskin, Mehmet Akar, Mehmet Akbay, Ahmet Çelik, Mustafa Sezgin, Mustafa Çay Mustafa Keskin, Bahattin Eser, Nevzat Kandemir Mehmet Kavak İbrahim Avcı Ömer İldir, Muhtin Şener, Yaşar Safrançlı, Hüseyin Kaya Alaaddin Çelik, Ahmet Akın, Hüseyin Akar, Ali Altay.

lerimizde almaktayız. Ve bu gazeteyi elden ele dolaştırarak okumaktayız. Hergün sayılarımız biraz daha artmakta, hergün biraz daha güçlenmekteyiz. Bu gücümüzün büyük felâketidir. Birleşip

müz karşısında ne Amerikancı emperyalizmi, ne yerli işbirlikçi sınıfı ve ne de feodalite kalıntısı mütegalibe duramayacaktır. Artık her şey su yüzüne çıkmıştır. Bilinçliyiz ve azimliyiz. Bu kavgamızın mutlaka değiştiğimizi. Yeter ağı mezaliminde ezildiğimiz. Bıktık artık parti madrabazlarının nutuklarını dinlemekten. Fikirlerimizde ve eylemlerimizde de omuz omuzayız. Yaşamın bilicimle emekçiler ve yaşasın gerçekten demokratik bağımsız Türkiye. Yaşamın demokratik halk iktidarı.

Yavuzeli Kuzu Yatağı
Emekçileri adına
ALİ TURKKAN

Okutalım ve tartışalım

Amerikan gazeteleri 1920'lerde, «Türkiye, Konya ve Ankara civarında, Orta Anadolu Devleti olacak. Bu, herhalde Türkiye dışında herkesi memnun edecek» diyordu..

1950'lerden sonra ise «A.B.D. Halkının Türk Halkına hediyesi dir» yazılı, 8 yaşında küçük bir köy çocuğumuzun bile «Kıllı toprak gibi bir şey, ne sade yağı?» dediği sade yağ kutuları gönderirler. Fakat herhalde 2—3 katı kârla parasını çıkartmıyorlarsa bedava beslenen halkımızın ilikleri böyle kurumazdı. Kuvvetlenmemiz önüyorlar. Bazı yanlışlıkla güvenerek başımıza seçtiklerimizle ötele olmuşlar.

Bunlara karşı, durum anlaşılınca hareket yolunu gören işçi — Köylü genç ve memurlarımız her köşede mücadele veriyorlar.

Yunanlıları denize döktüğümüz zaman «Bu hristiyanlığın büyük felâketidir. Birleşip

müttefik zırlılırla Anadolu kıyılarına saldırmalıyız» diyen Amerikalıların aynı zırlılırları, satılmışların göz yummasıyla bugün dostluk lafları ederek İzmir'e, İstanbul'a, Mersin'e, gelmekte, son zamanlarda geldikleri gibi gitmektedirler. Geniş nefes alıp düşünelim. Bol bol tartışalım. Boş şeyler değil, neler yapmamız gerektiğinden bahsedelim. Ben İŞÇİ — KÖYLÜ gazetemizden doğru şeyler öğrendim. Okutalım ve tartışalım.

NADI SENCAR
FETHİYE/MUGLA

Bu mudur Demokrasi ?

Bir gün otobüs bekliyordum. Önümde de 2 tane de likanlı çocuk 4 tekerlekli arabaya on tane salatalık koymuşlar satıyorlar

5 kuruş kazanmak için terliyorlar. O sırada bir zabıta arabası geldi gençleri yaka paşa arabaya attılar. Ve arabalarını da aldılar. O anda yaşlıca bir adam «Memur bey öğütüm, onları bırakıver bak emekçi mi yapmaları lâzım bunların?» deyince hemen bizim vazifesine sadık olan memur «sen karışma» dedi ve oradan uzaklaştılar. İşte bizim demokrasimiz. Bir mukayese yapalım. Öte yanda Ankara'nın Kızılay semtine üzerini göreyim diye bakınca insanın kasketi düşecek kadar binayı kondurmuş ona bir şey yok. Gazinonun önünde ve başka yerlerde hususi araba eğlence için park, etmiş, ona da iyi eğlenceler beyzadem. Öte yandan Amerikan 6. Filosu Egeyi Marmara'yı işgal eder, onları hoş geldiniz efendim. Bu mudur demokrasi?

FEYZULLAH
ETLİK/ANKARA

Çay almeylerinde altı aylık işçi olarak çalışan eksper, kantarcı ve kayıtcı fukaraların çocuklarıydı. Bunlar 600 ile 900 lira arasında değişen maaşlarından olmak istemiyorlar ve idarenin kendilerine yapmış olduğu baskıyı boyun eğerek çay üreticileriyle şiddetli anlaşmazlıklara düşüyorlar. Almeyverlerinden fabrika ve atelyelere gönderilen çayların evsafa uygun olmadığı gerekçesiyle kabul edilmiyeceği, yöneticiler tarafından kendilerine tebliğ edilme te, aksi halde işlerine son verileceği, yöneticiler tarafından kendilerine tebliğ edilme te, aksi halde işlerine son verileceği ihtar edilmektedir. Bu durumda üretici karşısında eksper, kantarcı ve kayıtcı bulmakta, bozuk düzenden yaratıldığı tampon bölge arkasına saklanarak kusursuz görünmeye çalışmaktadır.

Çay üreticileri, oynamak ta olan oyunun arkasında saklanan bozuk düzeni teşhis etmelerinde gerçek mücadeleye başlayacaktır. Şimdilik ortada eksper, kantarcı, kayıtcı ve karşılarında çay üreticisi, yanbaşlarında tomsonlu jandarmalar, Nevşehirden getirilen komandolar görülüyor.

Üstün çelik

(Başı Sa 1 de)

Uzun bir süredir fabrika da, patronun çok az işçinin çalışmasıyla çok iş yapan yeni makinalar getirteceği ve çok sayıda işçiyi işten çıkaracağı söyleniyordu.

Üç işçinin işten çıkarılması, partonun bu planını uygulamadan önce giriştiği hazırlığıydı.

Direnişe fabrikanın bütün işçileri katıldı. Gençler işçilerle birlik olduklarını belirterek, onlarla birlikte üç gün beklediler. Çevre fabrikaların işçileri Üstün — Çelik işçilerinin yiğit mücadelesini duyunca toplu olarak geldiler ve işçi kardeşleriyle birlik oldukları mücadelenin ortak olduğunu söylediler.

Sonunda işbirlikçi patron dize geldi. İşten atmaya yeltendiği işçileri geri almak şimdiye kadar işçilere verilmiş bütün cezaları kaldırmak ve işçi düşmanı müdür muavini işten çıkarmak zorunda kaldı. Ama Üstün — Çelik işçileri mücadelenin burada bitmediğini belirttiler. Mücadelenin sömürü düzeni ortadan kalkuncaya kadar süreceğini defalarca haykırdılar. Onlar işgali bitiren «Bağımsız Türkiye» «kahrolsun Amerika» ve «işçi köylü elele millî cephede» diye hep bir ağızdan bağırıyorlar.

Üstün — Çelik işçileri güçlükleri bu hareketle bütün Ankara işçilerine önder ve örnek oldular. Aralarındaki güçlü birlik ve kardeşlik sayesinde işbirlikçi patronu dize getirdiler. Bu mücadeleden daha bilinçli ve daha yenilmez çıktılar.

Mücadele içinde birliğin önemini kavrayan işçiler bundan sonra her defasında patronun karşısına sıkmış yumruk gibi çıkacaklardır. Mücadeleyi bundan sonra daha da hızlı yürüteceklerdir.

KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANI İŞBİRLİKÇİLER YAŞASIN ÜSTÜN ÇELİK İŞÇİLERİNİN SARSILMAZ BİRLİĞİ BÜKÜLMEZ BİLEĞİ.

Polatlı'da 88 köy halkı yürüdü

Ve gürledi: AP iktidarını biz yıkacağız

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi Polatlı'dan Bildiriyor :
Polatlı köylüleri toprak ağalarına, tefecilere ve işbirlikçilere karşı 6 Mayıs'ta bir miting düzenlediler.

Köylüler daha önce yayınladıkları bildiriye, toprak reformu; hububat fiyatlarının asgari geçim seviyesine göre yeniden ayarlanmasını hayat pahalılığına dur denilmesini, tarım araç ve gereçleri yapımının devletleştirilmesini, montaj sanayiinin kaldırılıp millî sanayi kurulmasını, ihracat ve ithalatın devletleştirilmesini, ağaların işgalindeki hazine topraklarının topraksız çiftçiye dağıtılmasını, kooperatifler birliğinin kurulmasını ve bugünkü soyguncu iktidarı değil halk iktidarını istediklerini bildirdiler.

Köylülerin mücadelesinden korkan ağa — tefeci — bezirgan takımı ve Ziraat Odaları Genel Sekreteri bu direnişi önlemek için köylere adam saldılar. Polis ve jandarma yardımıyla köylülerin yollarını kesmeğe kalkıştılar. Ama bütün bunlar köylülerin yıldıramadı. Mitingten önceki günlerde köylüler dolmuş İSÇİ — KÖYLÜ ekibine ve devrimci gençlere mücadeleye kararlı olduklarını belirttiler. Gençler de onlara Türki-

Halk için, gerçekten hürriyet için
Bağımsız, özgür bir Türkiye için
Çelik imanla yürüelim biz
Su katılmamış yurtseverleriz.

Köylüler ürettikleri ürünü yok pahasına kapatan araçlara ve onların iktidarına karşı hep birlikte yürüyorlar.

Gelibolu'da Üreticiler Aracıya Karşı Yürüdü

Hüseyin Karakaş bildiriyor. böyle gelmiş böyle gitmez,...

Çay üreticisine oyun

Kenan KANTOĞLU

Çay nadir iklimlerde yetişen bir bitkiydi. Cumhuriyetten sonra yapılan araştırmalarda, halkı çalışkan fakat toprağında mısırla kızılagaçtan başka bir şey yetiştiremeyen fakirliğin çilesini çeken Rize havalisinde çay ziraatının olacağı anlaşılmakta; devletin teşvikiyle çay ekilmeye başlanılmıştı. Devlet çay ekilen dönüm başına bir miktar para vererek halkın daha fazla çaylık yapmasını destekliyordu. Ve Rize halkı devletin öncülüğüyle kapısının önüne kadar toprağını çaya verdikten, gurbetteki işini bırakıp tarlasına döndükten sonra yaş çayın alıcısı Tekele 1970 yılında üreticiye almam diyor.

Çayın kalitesiz olduğu öne sürülüyor ve buna sebep olarak çay üreticileri gösteriliyordu. Tekelin davranışına tepki gösteren halkın; Pazar'da, Ardeşen'de, Çayeli'nde, Rize'de ve diğer ilçelere gıristığı yürüyüş ve işgallere geçmeden çayın kalitesizliğindeki kusurun yüzde seksen idarede olduğuna kısaca değinelim.

(Sonu 5 3'de)

Günterm işçileri patronu da sarı sendikayı da dize getirdi

İŞÇİ — KÖYLÜ Ekibi İstanbul'dan bildiriyor.
Nisan ayı sonundan beri alamadıkları ücretleri için direnişte bulunan yığıl GÜNTERM işçilerinin mücadelesi kesin zafere bir adım daha yaklaştı. Üç aylık ücretleri ve demokratik hakları için

taş Ev. San. Cihaz Fabrikası işçileri ise her türlü yardıma hazır olduklarını söylemişler ve GÜNTERM işçilerine İŞÇİ SİNİFINİN DÜŞMANLARINA KARŞI SİZLERLE OMUZ O. MUZAYIZ yazılı bir pankart bırakarak maddi yardım

dünya halkları KURTULUŞ BAYRAĞINI yükseltiyor

Hindistan'da yoksul köylülerin proletaryanın önderliğindeki silâhlı mücadelesi hızla gelişmekte

Çağımızda kapitalizm, emperyalizm aşamasına varmış durumda. Başta Amerika Birleşik Devletleri, bir avuç zengin ülke dünyanın geniş bölgelerini hâkimiyetleri altına almış durumdadır. Asya, Afrika, Lâtin Amerika kıtalarının yoksul halkları, emperyalistlerin ve kendi içlerinde bir avuç işbirlikçinin sömürsü altında ezilmekte, her geçen gün biraz daha sefaletle sürüklenmekte. A.B.D. emperyalizmi, sömürdüğü ve ezdiği ülkelerin içinde en gerici sınıflarla ittifaklar yapmış; o ülkeler içinde âhâkimiyetli bu ortakları yoluyla sürdürüyor, kendi de parasıyla, askeriyle, dolayısıyla bu bir avuç işbirlikçiye ark oluyor.

Emperyalistlere ve onların ortağı olan işbirlikçi sermayedarlara toprak ağalarına ve tefeci - tüccarlara karşı, sömürülen ve ezilen halkın mutlaka devrim yapması gerek, Kurtuluşun başka yolu yok. Halkı ezen ve sömüren hâkim sınıflar, kendi aralarında bir ittifak kurmuşlar; sömürüyü, zulmü sürdürmek için elele vermişler. Bu karşı - devrimci ittifakı yenmek için, sömürülen halkın da kendi içinde sağlam bir devrimci ittifak kurması gerek. Devrimci başarıya ulaştırmak için, devrimden yana olan herkesin birleşmesi, omuz omuza döğüşmesi şart.

Hindistan, A.B.D. emperyalizmi ve İçerde bir avuç asalak işbirlikçi kapitalist, toprak ağaları ve tefeciler tarafından sömürülen bir ülkedir. Hindistan halkı, hâkim sınıflardan kurtulmak için omuz omuza vermenin, devrim kavgasına girmenin mecburiyetini her geçen gün biraz daha sıkı sıkıya kavıyor. Bekalım ne yapıyorlar :

Hindistan nüfusunun büyük çoğunluğu yoksul köylülerdir. Toprak ağaları tarafından zafısızca sömürülüyorlar. Toprak ağaları...

de, artık bu duruma dayanamayan yoksul köylüler ayaklanıyorlar. Şehirlerden gelen ve onlarla elele veren, onlara doğru yolu gösteren devrimci aydın ve işçilerle, işçi sınıfı devrimcileriyle birleşiyorlar. Mahsullerini teslim etmemek, ağalar ve tefecilerden topraklarını geri almak, köylük bölgelerde ağalar ve tefecilerin siyasi nüfuzunu kırmak için çetin bir mücadeleye giriyorlar. Hâkim sınıfların üzerine gönderdiği polise, jandarmaya karşı hiç yılmadan mücadele ediyorlar.

Naksalbari'de yoksul köylülerin işçi sınıfı devrimcilerinin önderliğindeki yığıl mücadelesi, bütün Hindistan halkına devrimci heyecan sığırıyor. Çeşitli bölgelerdeki devrimciler ve yoksul köylüler, Naksalbari yolunda ilerleyerek mücadeleye giriyorlar. Andhra eyaletinde Sirikakulam ve Debra bölgelerinde halk, toprak ağaları ve tefecilere karşı mücadele örgütleri kuruyor. İşçi sınıfı devrimcilerinin yönettiği bu örgütler, sınıf düşmanlarını, yani ağaları ve tefecileri köylük bölgelerden kovuyorlar. Üretim araçlarını ele geçiriyorlar. Toprağı, kendileri için işleme başlıyorlar. Kendi bölgelerine hâkim sınıfların polisini, jandarmasını sokmuyorlar. Kırsal bölgelerde, toprak ağalarının ve tefecilerin siyasi nüfuzunu kırıyorlar; halkın devrimci iktidarını kurma ve yerleştirme işine giriyorlar.

Şimdi Hindistan'da, gerici hâkim sınıflar, yoksul köylülerin işçi sınıfı devrimcilerinin önderliğinde giriştikleri bu sert mücadeleden dehşete düşmüş haldeler. Kırsal bölgelerde can korkusuna düşen ağalar ve tefeciler, soluğu şehirlerde alıyor. Toprağını, her şeyini arkada bırakarak. Gerici hâkim sınıfların iktidarı durumu kurtarmak için bir vandan polis ve jandarma baskısını arttırıyor, bir vandan yeni bas

met Matracı artık kandır
lamıyacıklarını söylerken,
Çokveren köyünden Yunus
Demir Türkiye'deki devrim
çilerin mücadelelerinin ken
dilerine yanlış duyurulduğu
nu ama şimdi gerçeği öğren
meve başladıklarını öğren
yordü. Yunus Demir, «bu
mücadele ağalara, tefecilere,
İşbirlikçilere ve onların da
yandığı. Amerika'ya karşı
dır» diyordu Karahmet köy
lileri ise «AP'yi nasıl basa
getirdikse onu öyle alaşağı
etmesini biliriz» diye haykı
rıyorlardı.

(Devamı Sa 3 de)

«Elinizde nasır, alınızda
ter, yine de halimiz berkes
ten beter» gibi sloganlarla
yürdüyen köylüler Atatürk
Anıtına çelenk koydular.
Gelibolu'daki bezelye sö
mürüsü ile ilgili bir yazımızı
gelecek sayımızda yayınıya
cağız.

Sahne Anadolu yılmayacak

Üçbuçuk senedir gittikleri
yurdun her köşesinde, halkı
mıza yapılan zulmü dile geti
ren, gerçek düşmanlarımızın
çirkin yüzünü devrimci oyun
larıyla gösteren «Sahne Ana
dolu Tiyatrosu» bütün baskı
lara rağmen yılmadan iler
liyor.

Kırşehir'de işbirlikçi AP ik
tidarına yaranma örneği ve
ren savcı, yürürlükten kal
kalı dört sene olan kanun
maddesiyle devrimci oyuncu
ları mahkemeye sevketme
gafletinde bulunurken Niğ
de ve Erciş'in namuslu savcı
ları gerekli emniyet tedbiri
ni aldılar.

Toprak ağalarının ve bes
lemelerinin, kendilerini soy
guncu iktidarın ortağı sanan
bazı idarecilerin bütün bas
kılarına rağmen Sahne Ana
dolu Tiyatrosu oyuncularını
şöyle diyor: «Şartlar ne olur
sa olsun, öldürülmedikçe yo
lumıza inançla devam edece
ğiz.»

direnen işçiler, hiçbir taviz
vermeyeceklerini, başta üç
retleri olmak üzere bütün is
teklerinde sonuna kadar dire
neceklerini söylemekte, «İş
birlikçi patron ve onun kuk
lası Çelik — İş'i yenmeğe ka
rarlıyız» demektedirler.
GÜNTERM işçileri, ken
di aralarında örnek bir birlik
kurmuşlardır. Bunun yanısı
ra Sungurlar Kazan Fabri
kası ve Özkardeşler Cıvata
fabrikası işçileri ile karşılıklı
dayanışma sağlanmıştır. Es

da bulunulmaktadır.
Bunun üzerine patron yel
kenleri suya indirmeğe başla
mış, haber göndererek ücret
leri ödeyeceğini bildirmişti.
İşçiler, direniş süresi dahil
ücretlerin tamamını öden
mesi için patrona süre tanı
mışlardır. Bu sürenin isteni
len ücretlerin ödenmeden
dolması halinde fabrikayı
kendileri çalıştıracak ve si
parişleri teslim ederek ala
(Devamı Sa 3 de)

Örünün yarısından fazlasını ağalara ve tefe
cillere kaptırıyorlar. Kalan ürün, kendilerine
yetmiyor. Ayrıca ağaların toprağında çalış
mak, varlarını yoklarını satmak bütünlük bor
ca batmak zorunda da kalıyorlar. Toprak ağa
ları ve tefeciler, yoksul köylülere verdikleri
borca karşılık, onların topraklarına el koyu
yorlar; kendileri için çalıştırıyorlar. Ellerinde
bir yığın haciz senedi, ipotek, vs. bulunduru
yorlar. Sırtlarını da gerici Kongre Partisi hü
kümetinin polisine, Jandarmasına dayamışlar.
Ver yansın ediyorlar çalışan halka!
1967'de, Hindistan'ın Naksalbari bölgesin

ki kanunları çıkartıyorlar.
Bütün baskılara ve aldatmacalara karşı,
Hindistan devrimcileri durmadan mücadelele
rini geliştiriyorlar; hâkim oldukları alanları
genişletiyorlar. Hâkim sınıfların pohsi, Jandar
ması varsa onların da kendi bölgelerinin koru
yan devrimci mücadele örgütleri var. Yoksul
köylüler her geçen gün saflarını biraz daha sık
laştıyorlar.
Hindistan'da günler, kitlelerin mücadelesi
nin çığ gibi gelişmesine gebe dir. Halk bir
kere mücadeleye azmetti ve omuz omuza ver
di mi, bir kere başladı mı işe, emperyalistle
rin ve sömürücülerin sonu göründü demektir.

Aldı Aşık Doğan Erbit Ne İster Gönül

Gel kardaş artık derdine eğil.
Seni ölü değil sağ ister gönül
Yağmur değil, dolu değil, kar değil
Zorbayı ezecek çığ ister gönül

Döğüş halkın için senindir zafer
Elele vermeli halk ile nefer
Bunu ne kalkan temizler ne çelik miğfer
Zulme saplanacak tiğ ister gönül

Bir yanda ağası bir yanda ırgat
Bir yanda kahkaha bir yanda feryat
İstemez bu düzende ne köşk ne de taht
Fakiri qüldürecek çağ ister gönül

Nalina da VUR Mihına da Vergisine de, Zammına da

Bir yeni kanun çıkarmış İktidar
Memur maaşları artmış bir miktar
Nalcıbaşı, buna güler geçerim
Vergilerle zamlar gelir aşıkâr

Kaşıkla verdiğin tasla almazsa
Kaşığın sapıyla gözün oymazsa
Zam üstüne zammı koymazsa
İşbirlikçi nerden eder bunca kâr?

Ekmekten havaya vergi düzöldü
Gene işçi, köylü, memur ezildi
Vurguncu, tefeci işe düzöldü
Oturup beklersen daha neler var?

İktidar zam koymuş, gene talan var
Vergi diye halk ekmeğin alan var
Halkın parasıdır cebe dolanlar
Bugün başta çünkü milyon vuranlar.

Vurguncu olursa suyun başında
Gözü işçi, köylü, memur aşında
Ancak belli olur halk savaşında
Kimin yumruğu pek, kimdir İktidar.

Hem nalına hem mihına vuralım
Vergiye zamlara karşı duralım
İşçi, köylü, memur birlik olalım
Gelin İktidarı bizler alalım.

DAYI İLE YEĞEN

Odalar Birliği Başkanı Medeni Berk diyor ki:
«Türkiye'deki gençlik hareketleri Avrupa ve Ame
rika gençlik işçi hareketlerinin taklididir. Türkiye'de
İşçi sınıfı sayısı çok azdır. Türk işçisine rahat yaşama
hakki tanınmıştır. Bu yüzden gençlik ve işçi hareketle
ri başarıya ulaşamayacaktır.»
DAYI : Bak su adamın dediğine yeğenim
Hele bir tanıt da iyi belleyselim.

YEĞEN: Menderes devrinde vekil İdi,
İşbirlikçi patronların başı simdi.
Adama bak, Türkiye'de işçi yokmuş
Olanın da sırtı pek, karnı tokmuş.
Grev, işgal var her fabrikada
Haksızlığa karşı bütün işçiler kavgada.
Demir Döküm, ECA, Sungurlarda
Gençlik - İşçi omuz omuza bir safta.

Gençliğin kavgası bağımsızlık yolundadır.
Medeni Berk'in göbek bağı dışardadır.
DAYI : Anlaşıldı yeğenim bu adamın kelâmı,
Konuşurken hatırladık bizim kel Süleyman'ı.
YEĞEN: İşçi, köylü, gençlik zafere ulaşacak
Hainlerin kafasında yumruğu patlayacak.

Çayyüzü Köylüleri Topraklarına Kavuştu

M. Remzi Cengiz bildiriyor
Çayyüzü köylülerinin ağa
lara karşı geçen yıl başlattık
arı mücadele zaferle sonuç
landı. Köylüler ağaların gas
pettikleri toprakları işgal e
derek mücadeleye başlamış
lardı. Ağaların köylüyü jan
darına ile karşı karşıya getir
me gibi oyunları boşa çıka
rıldı. Devrimci muhtar Ca
fer Yeşilada'nın önderliğin
de birlik olan köylüler hiç
bir şevden vilmadılar.

Bu topraklar, Milli Kurtu
luş Savaşında köylü düşman
la savaşırken ağalar tarafın
dan ele geçirilmişti. «Hafız
Amat» ve öteki halk düşma
rı ağalar uzun zaman toprağı
kullanıp semirdiler, beslen
diler.

Bugün kendi toprağını e
ken köylü, gelecek yıl koope
ratif kurarak ürünlerin gel
rini paylaşmak istiyor.

15 günlük gazete * Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Ömer Özürturgut * İdare yeri, yazışma ve abone adresi
Adakale Sokak 28/1 Yenisehir — ANKARA * Telefon
12 74 17 * İstanbul bürosu: Klod Farrer Cad 6/6 Divanyolu
— İSTANBUL * Telefon: 27 39 61 * Dizgi tertip: MURAT
MATBAASI * Baskı: Ulus Basımevi * Yıllık aboneli: Yurt
içi 6.— TL Avrupa uçak postası 30.— TL * İlan santimi
20.— TL * Yayın İlanları İndirimlidir.